

OBĚŽNÍK

České katolické misie

Ročník VI.

Paříž, červenec - srpen
září - říjen 1975

Číslo 4-5

M I S T R J A N H U S

V červencových dnech si každoročně připomínáme tři jména významných mužů, kteří se zapsali do dějin našich národů: Sv. Cyril a Metoděj stáli u kolébky slovanské vzdělanosti, Mistr Jan Hus se stal symbolem boje za pravdu a důstojný lidský život.

...Výslech třetí a poslední, jenž se stal dne 8. června byl nad jiné důležitější; týkal se článků pohoršivých, jichžto ve spisech Husových nalezeno 26...Nález vynešený o něm byl ten, že měl nejprve uznati pokorně blud svůj; druhé měl přísahati, že se odřekne článkův oněch navždy; třetí měl je odvolati veřejně; a čtvrté, měl se zavázati, že napotom učiti a hlásati bude pravý opak jejich...Po mnohých řečech a napomínáních, ku kterýmž i král Sigmund se připojil, ohlásil mu kardinál Zabarella, že mu předložena bude formule přísahy sepsaná slovy mírnými a opatrnými; pak že má rozmysliti se a ustanoviti, co učiní...Štěpán Páleč ohražoval se potom hlasitě, že nikoli ze záští, ale z pouhé povinnosti stal se žalobcem na Husa; načež kardinál alliacký pochvalné dal mu svědectví...Když pak i Michal de Causio hlásil se k osvědčení podobnému, Hus odvětil konečně, Bůh že jim bude straně obojí soudcem spravedlivým...

Z Dějin národu českého Fr. Palackého

...Prosím vás a napomínám, abyste Pána Boha milovali, jeho slovo velebili a rádi slyšeli a plnili...Prosím, aby své chudíně milostivě činili a pravě jí spravovali. Prosím měščenuov, aby své obchody pravě vedli. Prosím řemeslníkov, aby věrně své dílo vedli a jeho požívali. Prosím sluh, aby svým pánom a paníem věrně služili. Prosím mistrov, aby jsuce dobře živi, své žáky věrně učili, aby Boha milovali, pro jeho chválu se učili, ne pro lakomství ni pro světské zvelebenie. Prosím studentov i žakuov, aby mistrov svých v dobrém poslouchali i následovali. Také prosím vás, abyste se milovali, dobrých násilím tlačiti nedali a pravdy každému přáli...

Z listů Husových: Veškerému národu českému

S prof. ThDr. Bohumilem ZLÁMALEM, proděkanem olomoucké pobočky katolické bohoslovecké fakulty v Praze, v r. 1969 rozmlouval o Janu Husovi MV:

Otázka: V zahraničí se podnikají kroky pro Husovu rehabilitaci. Co je vám o tom známo?

Dr. Zlámal: Jde, tuším, o švýcarského právníka, který chce prokázat určitý církevněprávní nedostatek při



kostnickém procesu. Jak se proslýchalo, i kardinál Josef Beran měl velký zájem, aby tento kámen úrazu v českých dějinách byl nějak obroušen, ne-li odstraněn. Už dříve se ovšem ozývaly námitky některých historiků proti kompetenci kostnického koncilu, svolaného bez papeže. Je však třeba konstatovat, že právě pro kritický den Husova odsouzení, 5.7.1415, byl koncil již autorizován nově zvoleným a pravoplatným papežem Martinem V.

□ Otázka: Husa tedy z katolického hlediska nelze rehabilitovat?

Dr. Zlámal: Ano, lze, ale po každé jiné stránce než věroučné. Po stránce lidské. Kdysi byl stanoven pro kacíře trest smrti upálením, ale takový trest nevyžaduje ani rozum, ani evangelium, ani obrana církve. Hus by mohl zaujmout i kladnější místo v dějinách církevních reforem, neboť nebyl souzen pro toto dovolené a správné úsilí, které bylo u něho převládající a jemuž, mám za to, podřídil i své názory věroučné, na nichž bohužel ztroskotal.

□ Otázka: Jak byste si konkrétně představoval sblížení mezi těmi, kteří Husa jako bludaře odmítají, a jeho ctitelé?

Dr. Zlámal: Mohl bych to říci zjednodušeně takto: Aby se obě strany uznaly navzájem. Opustme mentalitu středověku. Ať Husovi stoupenci neříkají, že Husova smrt je aktem pomsty katolické církve za kritiku zlořádů, ale ať uznají, jak to uznával sám odsouzený Hus, že církev měla právo soudit a odsoudit se všemi tehdejšími důsledky. Naproti tomu ať katolíci zase opustí Kostnici, která viděla v Husovi jen a jen kacíře a zapomněla na jeho dobré vlastnosti a zásluhy o církev.

□ Otázka: Co by tedy měla katolická církev uznat na Husovi dobrého?

Dr. Zlámal: Nemálo. Kromě katolické svědomitosti v zachovávání celibátu a jeho ucty k Panně Marii, také jeho snahu o dobrý život kněžstva, o nějž pečoval z pověření pražského arcibiskupa. Jeho nesouhlas s tehdejšími poměry v církvi s papežským rozkolem a zlořády z toho plynoucími. Je pravda, že právě jeho vize církve se mu stala osudnou /spis "De ecclesia"/ on se ale díval na církev stále katolicky; nikdy ho nenapadlo, aby např. uvažoval o odloučené církvi byzantské nebo slovanské pravoslavné a stavěl některou z nich do protikladu ke "zkažené" církvi latinské. Cele a plně patřil latinskému západu a jeho církvi, o jejíž nápravu mu šlo. Napomyslil ani na přijímání pod obojí; víme, jak ho překvapil návrh na kalich, který si kvůli odlišení se od katolíků brali za symbol jeho stoupenci v Čechách. Tady někde je počátek přehrad, které by mohl odstranit jen návrat ke skutečnému historickému Husovi.

□ Otázka: Byla by katolická církev ochotna přijmout MJH mezi své oprávněnce a tím ho rehabilitovat?

Dr. Zlámal: Myslím, že ano. Pokud by ovšem ctitelé MJH nežádali, aby ho církev zařadila mezi své mučedníky. Mezi sv. Janou z Arcu a MJH jsou přece jenom jisté rozdíly. Panna orleánská se neuchýlila od katolického učení, zatímco Husovy odchylky musel přiznat, zvláště pokud jde o nauku o církvi, i autor tak konciliantní, jako je belgický benediktin Paul de Vooght. Tento nedostatek věroučné integrace - byť v dobré víře - nemůže být nahrazen mravními ctnostmi kandidáta svatosti, i kdyby byly vynikající. Ostatně i Husův život měl své stíny, těžko slučitelné s pojemem katolického světce.

Hus nebyl odbojníkem proti církvi ani svou osobou, ani svým dílem. Netušil, jaké jeho učení vyvolá důsledky. Proto i z tohoto důvodu by se mělo označení Husa za bludaře zmírnit. Co ovšem věroučně a jinak zavínil sám, bude se těžko z církevních dějin odstranovat. Co jsme však zavínilí my, tzn. strana katolická a nekatolická, měli bychom se snažit napravít a tak dojít k jakési dějinné spravedlnosti. Kdy dospějeme k oné velkodušnosti, která i protivníkovi přizná všechno dobré, co měl a má, nelze předvídat. Jestliže české duchovní a církevní rozdvojení mělo svůj začátek právě v nešťastném Mistrovi z Husince, měly by i dnešní ekumenické snahy mezi církvemi začít právě jím.



Jsou tomu téměř dva roky, kdy nám o něm - velmi poutavým způsobem - přednášela paní D. Trnková. Pro ty, kteří tuto přednášku zmeškali, přinášíme stručný obsah.

Pianista a skladatel Jean-Louis Dussek /původně Dušek/ se narodil 12. února roku 1760 - ne roku 1761, jak bývá uvedeno ve francouzských, anglických a německých pramenech - v Čáslavi, jako prvorozený syn svých rodičů. Jeho otec se zde usadil rok předtím, kde se také oženil s Verolickou Štěbetovou, dcerou soudce, se kterou měl tři děti.

Malý Jean-Louis již v pěti letech - dříve než znal abecedu - hrál na piano, čtyři roky nato si už sedal k varhanám. Ve snaze dát synovi hlubší vzdělání, poslal ho jeho otec do jezuitské kcleje v Jihlavě. Pro mladého Duška tu byla příležitost doplnit svoje hudební znalosti díky R.P. Špinarovi, řediteli sboru Bratrů horníků. Střední školu dokončil Dušek v Kutné Hoře, kde si získal jméno jako varhaník.

Z Kutné Hory odchází do Prahy studovat filosofii, avšak přes úspěšné zakončení studií cítí, že jeho jediným opravdovým zájmem je hudba.

Svoji kariéru začíná v Belgii a v Holandsku. Nejprve v Malines jako varhaník, brzy poté v Amsterdamu. Ve svých dvaadvaceti letech má již pověst velkého hudebníka. Avšak jednoho dne odjíždí "za dobrodružstvím" do Petrohradu a do Litvy, kde nachází pro svůj další vývoj a pro rozvinutí svého talentu výborné podmínky. Zde se také o něm začíná mluvit jako o králi pianistů.

Koncem roku 1786 přichází s francouzským vyslancem poprvé do Paříže. I tady jeho umění vzbudilo senzací. Marie-Antoinette si ho dává představit a chce ho přijmout ke dvoru. Dušek však odmítá.

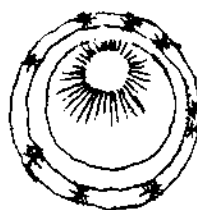
V roce 1788 přijíždí znovu do Paříže, ale jen na krátkou dobu. Francouzská revoluce ho donutí odjet do Londýna, kde se roku 1792 žení se Sofií D. Corri, dcerou italského učitele zpěvu. Během deseti let, které ztráví v Anglii, je společníkem svého tchána, který také vlastní nakladatelství. Avšak Dušek je všechno možné, jen ne obchodník. Je především umělec a bohém, milující lesk salonů. A tak se stalo, co se stát muselo: roku 1800 opustí Londýn a své věřitele a uteče do Hamburku, dva roky nato se však objevuje ve svém rodném městě, kde o-bejme svého otce, kterého neviděl přes čtvrt století. Využívá příležitosti a uspořádá r.1802 v Praze velký koncert.

Po letech neustálých změn pobytů vrací se roku 1808 definitivně do Paříže. Jeho současník o něm a o jeho hře napsal:

"Koncert v Odeónu prokázal, že housle i violoncello - které obyčejně dominují - byly zatlačeny do pozadí pianem, jež pod prsty Dusškovými dostalo čarovný zvuk."

Dušek zemřel 20. března 1812 po desetidenní nemoci u pana De Bénévent, který byl jeho dobrým přítelem.

Přeložil JS.



PAVEL ŽELIVAN
PŮVOD
VESMÍRU

V r.1966 vydala Křesťanská akademie v Římě brožurku P.Želivana Původ vesmíru. Pro závažnost otázky i pro zajímavost křesťanské odpovědi, otiskujeme z této brožurky stručné výpisky. /Dokončení/

STÁŘÍ VESMÍRU

Světlo. Jedním z nejdůležitějších posílů kosmických dálek je světlo. Abychom však porozuměli jeho mlčení, musíme je rozložit v krystalu, kde se světelný paprsek rozkládá do barevného spektra. Světlo nám prozrazuje nejen teplotu, která vládne na povrchu hvězd, ale podle polohy a tloušťky čar ve spektru se dají posoudit i chemické stavby

hvězdných obalů, elektrická a magnetická pole atd. Nejzajímavějším jevem ve světelném spektru je však t.zv. Dopplerův efekt. Jeho pomocí se dá tvrdit, že téměř všechny spirální mlhoviny se vzdalují nepředstavitelnou rychlostí od daného středu, který není daleko od středu naší Mléčné dráhy, jinými slovy, vesmír se rozpíná. Anglický fyzik Eddington se domníval, že vesmír zdvojnásobuje svůj poloměr vždy za 13 milionů let. Dnes astronomové soudí, že bylo třeba 4 až 5 miliard roků k vytvoření dnešního kosmického prostoru, 4 - 5 miliard roků tedy uplynulo od okamžiku X, kdy nastal rozpínavý pohyb, kdy vesmír "vybuchl".

Tepelné umírání vesmíru = Když byl vysloven zákon o zachování energie, /t.zv. první věta termodynamiky/ zdálo se, že věčnost hmotného vesmíru je potvrzena. Nic nového nevzniká a nic se neztrácí. Vesmír je uzavřená, soběstačná a věčná soustava hmoty a energie. Zastáncům věčné soběstačnosti vesmíru působí však velké starosti t.zv. druhá věta termodynamiky. R.Clausius ji převedl na matematickou funkci a nazval ji zákonem o entropii /entropie-zpětný vývoj/. Entropií v užším smyslu nazýváme pozvolné přecházení veškeré energie vesmíru v jednotný trvalý tepelný stav, který nebude schopen přejít v pohyb. Jsou tedy energetické zdroje vesmíru a jeho hmota vyčerpateľné? Odpovíme-li kladně - a zdá se, že se kladné odpovědi nemůžeme snadno vyhnout - pak nutně nastane doba, kdy se všechna hybná vesmírná energie promění v tepelnou a ta se rozloží do světového prostoru; naše teploměry budou ukazovat absolutní bod mrazu -273. Nastane energetická smrt vesmíru.

O tom, zda vesmír je soustava uzavřená a konečná, se vědci dohadují. Chápeme-li vesmír podle Euklidova trojrozměrného prostoru, zdá se, že vesmír nemůže být nekonečný, nýbrž jen v naší představivosti. Je to t.zv. imaginární geometrický prostor. V moderní době se rozšířilo pojetí vesmíru ve smyslu neuklidovských geometrií, protože ty lépe vysvětlují skutečnou a záhadnou povahu vesmírných jevů. Jak fyzika, tak filosofie se dnes obecně kloní k uznání zakřiveného prostoru o více rozměrech. S úspěchem se užívá při určování pohybu ve vesmíru Einsteinových nauk o relativitě. Jisté je, že nelze dokázat ani zkušenostně, ani rozumovou úvahou nekonečnost hmotného vesmíru. Jeho konečnost je naopak prokazatelně možná, myslitelná - a dnes i vědecky nejpravděpodobnější. Vesmír, zdá se, je konečný rozměrově i energeticky. Kdyby existoval od věčnosti, musela by se už dávno veškerá jeho energie přeměnit v energii tepelnou a všechny tepelné rozdíly by se musely už dávno vyrovnat. Vesmír by byl dnes už v klidu. Protože se však ve vesmíru dodnes odehrávají energetické pochody a existují i jiné druhy energie než teplo, a zákon entropie dosud platí a působí, vesmír nemůže trvat od věčnosti. Musel v jednom okamžiku začít svůj život.

Svědectví uranu a jeho izotopů - Celý vesmír je vystavěn z týchž prvků jako Země, která je tak vzorkem Mléčné dráhy a celého vesmíru. Uran se vyskytuje skoro ve všech geologických vrstvách Země. Protože je silně radioaktivní, přeměňuje se postupně v olovo a helium. Tato přeměna se děje podle zákona "poločasu". Čas potřebný k přeměně uranu v olovo a v helium nezávisí na množství prvku. Jestliže k přeměně 10% daného množství uranu bylo třeba x roků, bude třeba opět x roků k přeměně dalších 10% zbylého množství. Poločas uranu, t.j. doba potřebná k přeměně 50%, se pohybuje kolem 4,5 miliard roků. Přečod uranu v olovo jsou jakési vesmírné "hodiny".

V novější době radioaktivní metoda určování stáří Země a vesmíru byla zdokonalena objevením uranových izotopů. Atomová fyzika objevila doposud 11 izotopů olova a 5 uranu, z nichž nejužitečnější k stanovení stáří Země a vesmíru jsou izotopy U 235 a U 238 a izotopy olova Pb 206 a Pb 207.

Mimo uranu se dnes používá k stanovení stáří naší planety také radioaktivního prvku thoria, který se vyskytuje přibl. v stejném množství jako U 238. Na základě radioaktivních rozborů a jejich poznatků se dá m.j. dospět k závěrům, že thorium a U 238 nemohou existovat od věčnosti,

jinak by se musely - dle zákona radioaktivity - dávno rozpadnout, a že izotopy prvků s krátkým poločasem - asi tak kolem 1 miliardy let - se dnes v přírodě nevyskytují, vyrábějí se pouze v laboratořích, což znamená, že se už v přírodě radioaktivně rozpadly.

OKAMŽIK X

Je-li vesmír dosud v časoprostorovém rozmachu, měl svůj prostorový a časový začátek. Lemaitre se domnívá, že veškerá vesmírná hmota byla v okamžiku X stlačena na nejmenší objem astronomického měřítka. Byla slita v jakýsi kosmický praatom. Jiní vědci soudí, že vesmírná hmota byla v tomto okamžiku ve stavu předatomovém, ve volném shluku protonů, neutronů a elektronů.

V okamžiku X nastal ohromný atomový a radioaktivní výbuch, provázený řetězovou reakcí. Tento okamžik nastal před 5 miliardami let. Byl to též začátek času. Před okamžikem X se nedá o čase mluvit, protože nabylo dění ani pohyb.

Jestliže okamžik X - k němuž se dá dospět různými cestami a jehož začátek se alespoň přibližně dá určit - je poslední hranicí fyzikální a matematické zkušenosti, pak je též metafysickou výzvou k hledání Stvořitele.

Autor první knihy Genese zdůrazňuje, že celý vesmír je dílo Boha Stvořitele. Vyjmenovává všechny pozemské a vesmírné živly jako tvory poslušné vůči stvořitelskému rozkazu Boha. Celý vesmír je určen jako léno pro člověka, který je stvořen k obrazu a podobě Boha. Nauka bible o stvoření světa je tak zcela jedinečná. Nemůže být plodem kulturního prostředí sousedních národů Izraele, nýbrž výsledkem zjevení.

x x x

Stručné shrnutí vědeckých výzkumů o původu vesmíru ukazuje, že se křesťanství nemusí bát pravdy, ať ji vyslovuje kdokoliv: hvězdář, fyzik, matematik, filosof. Křesťanství vítá každý pokrok v poznání vesmíru. Po této cestě se člověk blíží k tajemství Stvořitele, jehož dílo a stopy ve vesmíru popisují přírodní vědy. Předsudky o nutném rozporu mezi vírou a vědou vznikají tedy z nepochopení křesťanství.

ROZHOVOR S OTCEM BERNÁČKEM

U příležitosti tradiční pouti k pomníku padlých na hřbitově PERE LACHAISE jsme se setkali a hovořili s Otcem Bernáčkem. Vypadá po překonané nemoci velmi dobře, má ovšem stále - až do 1. prosince t.r. - zdravotní dovolu. Potom má působit - na doporučení lékařů - v malé horské farnosti ve Schwarzwaldu. Jeho budoucí fara není daleko od rekreačního domu, který najmuli naši krajané v NSR a který má sloužit k rekreaci, k duchovním, či jiným kulturním setkáním Čechů, i pro víkendy.

Dům je v Gudmadingen bei Geisingen v krásné krajině u pramenů Dunaje. Okolní terén je vhodný pro procházky, koupání i lyžování. Dvnitř se vejde 20 osob /pokoje po 2 - 3 - 4 osobách/, v přízemí je zařízená kuchyně s možností vlastního vaření. I v pokojích je samoobsluha t.j. každý si po sobě uklízí. Poplatky za užívání jsou malé, finančně slabí lidé, např. penzisté, platí minimální poplatek, pouze ten, kdo může a chce dát více na provoz, event. na nutné úpravy a opravy, dostane k tomu povolení. Penzisté si ovšem mohou vyjednat pobyt i mimo sezonu na delší dobu.

A jak se pobyt zajišťuje?

Pro nás z Francie bude nejjednodušší napsat Otcí Bernáčkovi, on se o vše postará /podmínka: dopis musí přijít nejméně 14 dní předem/. Jeho adresu sice zatím neznáme, /ani on ji ještě přesně nezná/ ale snad se nám ji podaří otisknout v příštím čísle Oběžníku.

"A jak se náte jinak?" zeptali jsme se nakonec.

"Když jsem v Paříži, tak dobře," zněla odpověď.

LOUČENÍ

je podle známé písničky těžká věc, ale snad to platí opravdu jen na toho mládence, který se musí rozloučit se svou panenkou. Soudíme tak podle naší situace, t.j. podle situace redakčního kroužku Oběžníku /dají-li se ti jednotlivci vůbec nazvat kroužkem/, kterému převzetím Misie novým vedením končí jeho úkol. Naše loučení - na rozdíl od toho mládence - nás naplňuje pocity, které by se asi daly nejlépe vyjádřit sloven "konečně". Když jsme se totiž, po odchodu Otce Bernáčka, ujímali toto opuštěného časopisu Misie, nikdo z nás netušil, že se budeme plně 2 /slovy dva/ roky potýkat s velmocí, které se říká sedná, aniž k tomu budeme mít základní předpoklady: mimo přirozených vloh k psaní a vedení časopisu nám chyběly i ty nejzákladnější, jako čas na psaní, místo na práci a z počátku i peníze.

Patřali jsme to všelijak, po nedělích, po nocích, ba zapřahali jsme do výrobního procesu - přesně podle vzoru dravého ranného kapitalizmu - i nezletilé děti. Výsledky naší činnosti jste měli možnost posoudit sami a také je někteří z vás posuzovali. Tak jsme dostali n.j. dopisy, v nichž bylo napsáno něco v tom smyslu jako "jen dál, úspěchy se dostaví později", "pas mal", nebo dokonce /z USA/"náte dobrou úroveň". Z jednoho dopisu by se dalo snadno usoudit, že sláva Oběžníku se dotkla hvězd; ten dopis přišel ze Skandinávie a pisa- tel žádá o zaslání Oběžníků touto formou: Vážení přátelé, v listu Národních politik, který se nám dostal náhodou do rukou, jsme četli, že vydáváte Oběžníky...Byli bychom rádi, kdybyste nám poslali minulá čísla...atd.

Ale nechyběly přirozeně i hlasy kritické: špatná grafická úprava /chudá a jednoduchá/, měly by se otiskovat fotografie, velké časové intervaly mezi jednotlivými čísly. Občas se na nás někdo roz- zlobil, proč píšeme tohle, když přece bylo třeba psát o něčem úplně jiném.

Nás každá kritika - ať příznivá, nebo v náš neprospěch - potěšila. Dokazovala, že se Oběžník čte, a že o něm i o Misii čtená- ři přenášejí. Na druhé straně jsme však byli nuceni konstatovat, že všichni autoři zlepšovacích návrhů jaksi samozřejmě předpokládali, že podání návrhu jejich iniciativa končí a že větší úkoly takto na nás naložené, zvládneme zvýšeným pracovním úsilím sami.

S vydáváním každého časopisu je spojena - mimo vlastního psaní a tisknutí - spousta drobné mravenčí práce. Časopis je třeba svázat, složit, vložit do obálek. Obálky je třeba orazítkovat a nale- pit na ně známky. To vše násobeno počtem výtisků, v našem případě té- měř čtyřmi sty. Pro jednoho, dva, ale i tři amatéry - práce k zoufání. A my, až na dvě čestné výjimky - jsme nenašli nikoho, kdo by nám s tím pomohl. Máte dojem, že za těchto podmínek jsme se mohli pouštět do experimentování?

Proč o tom všem ale píšeme: právě teď je totiž nejvhodněj - ší doba pro všechny, kteří by chtěli spolupracovat na vydávání Oběž- níku a realizovat své krásné návrhy. Každý z vás má právě teď jedi - nečnou příležitost stát se členem nového redakčního a vydavatelského kroužku a již po Novém roce vydávat nový, skvělý, /se starým nesrovná- telný/ Oběžník. Ten kroužek se právě zakládá, podle našich zpráv - každá hlava i ruka bude uvítána s patřičnými poctami. Stačí říci Otci Kolářovi, on vás určitě, podle vašich možností, znamenitě zaměstná. Již předem se těšíme na vaši spolupráci!

S poděkováním všem našim přátelům a čtenářům za věnovanou přízeň, loučí se s vámi vaše
stará redakce Oběžníku.

N O M I N A T I O N S par décision des évêques est nommé:

Région parisienne: A la mission tchèque, pour un mi-temps, le P.Petr Kolar, s.j., 35, rue de Sèvres, 75006 Paris.

Présence et dialog, No172, 30.10.75

Česká misie se definitivně stěhuje

z 49, rue Turbigo, kde bydlel Otec Bernáček do domu, kde bydlí nový pařížský český kněz. Poznamenejte si jeho novou adresu, která, jak doufáme, bude už natrvalo a nadlouho platit:

P. Petr K o l á ř SJ

35, rue de Sèvres
75006 - P a r i s

Tél. 548 25 26 nebo 548 25 25.

Otec Kolář je k dosažení na této adrese zvláště v pondělí celý den, ve čtvrtek od 9.00 do 12.00, v pátek večer a v sobotu do oběda. To ovšem neznamená, že v jinou dobu by nebyl k nalezení. Prakticky je doma celý týden, vyjma středy. Výše uvedené dny jsou termíny jeho pohotovostí ve farní kanceláři u sv. Ignáce, kde Otec bydlí a pracuje - jsou to tedy dny a hodiny, ve kterých je prakticky vždy přítomen. Po ostatní dobu už to nemusí být tak jasné a snadné, ale zkusit to můžete kdykoliv.

Peněžní příspěvky na Misii můžete prozatím zasílat /než Česká misie dostane své nové konto/ na toto poštovní konto:

M. Petr Kolar, 35 rue de Sèvres, 75006 Paris
CCP 23 840 20 G Paris

Po mši sv. dne 6. prosince t.r. promluví Otec Petr o Edmundu Kanpiánovi, prvním v řadě světců, kteří mají nějaký vztah k našim zemím.

K naší tradiční Mikulášské nadílce se sejdeme tentokrát o týden později, t.j. v neděli 14. prosince v 16.00 hod. v místě bydliště Otce Petra, to je v domě vedle kostela sv. Ignáce, Centre Sèvres, 35 rue de Sèvres, sál č. 1 v přízemí. Zvláště srdečně zveme rodiče s malými dětmi a naše obětavé paní kuchařky, budou-li mít čas a dobrou vůli, pomoci nám při přípravě pohoštění.

20. prosince budeme mít naši poslední mši sv. v letošním roce. Po mši se sejdeme v sále k posezení, pohoštění, zazpívání koledí a také k duchovnímu obohacení. Bude totiž možnost koupit si české náboženské i zábavné knihy z Křesť. akademie i jiných zahraničních nakladatelství českých tiskovin.

Těm z nás, kteří nenají kam jít na Štědrý večer, tlumočíme srdečné pozvání pana faráře z kostela sv. Ignáce, kde pracuje také náš Otec Petr. Liturgie předvečera Božího Hodu vánočního začne ve 22.45 hod. na nádvoří a v kostele sv. Ignáce, 35 rue de Sèvres, Paris 6e. Jejím vyvrcholením bude mše sv., která začne asi ve 23.30 hod. a skončí asi 15 minut po půlnoci. Po bohoslužbách se všichni sejdeme na šálek čokolády v přilehlém sále, kde si budeme noci poslechnout franc. vánoční písně a budeme-li mít dostatek kuráže, budeme jim na oplátku moci zazpívat některou z našich krásných koledí. Pro ty, kdo jsou sami, bude následovat společná vánoční večeře. Všichni jsou srdečně zváni! Netřeba připomínat, že Otec Petr bude po celou dobu přítomen jako jeden z organizátorů a spolucelebrantů.

ve zkratce

- V Mostě byl zahájen jedinečný technický experiment. Celý gotický chrám, který stojí na silném ložisku uhlí je přestěhováván - pomocí zvláštních podvozků - na jiné, předem připravené místo.

- Pan E. Řehák odevzdal předsedovi Komise pro populaci a uprchlíky v Evropské Radě, švýcarskému poslanci W. Renschlerovi výklad, týkající se sociální situace politických uprchlíků. V textu vypracovaném místopřed-

sedou Centra exilových svobodných odborářů v Paříži Oldřichem Dubinou se poukazuje na to, že ustanovení, jež jsou obsažena v Ženevské konvenci nejsou důsledně uplatňována, čímž vzniká určitá diskriminace v neprospěch uprchlíků ze střední a východní Evropy. Právě Komise pro populaci a uprchlíky je kompetentní aby vládám, které podepsaly Ženevskou konvenci doporučila příznivý výklad ustanovení v ní obsažených ve prospěch politických uprchlíků.

- U příležitosti oslav čs.státního svátku uspořádaly čs.pařížské spolky v neděli 26. 10. 75 koncert československé hudby.

V sobotu 1.listopadu se konala tradiční pouť k pomníku padlých Čechů a Slováků na hřbitově PERE LACHAISE. Pouti se zúčastnil i Otec Bernáček /viz výše Rozhovor/. Otec Petr Kolář upřímně lituje, že se tohoto pietního aktu nemohl také zúčastnit: pozvání nedostal a tak se o něm dověděl příliš pozdě.Pro příště je třeba zasílat všechna pozvání Otci Kolářovi nejméně 14 dní předem, aby si mohl vyžádat od svých představených dovolení, event. sjednat za sebe náhradu. Nezapomente, že Otec Petr není na naší Misii finančně závislý, že má své pracovní úkoly a závazky ve farnosti sv.Ignáce a že právě nejvíce práce mívá o sobotách a nedělích.

- V galerii DES TROIS RIVES, 5 rue de l'Odeon, Paris 6e, vystavuje od 3. do 17. prosince 1975 svá díla - vzniklá v průběhu jeho sedmiletého pařížského pobytu - malíř Zdeněk Dašek. O úspěchu jeho výstavy v Kolíně n.R. jsme přinesli zprávu v minulém čísle Oběžníku.

- O dvou druzích umění zdánlivě nesourodých přednášel 18.10.75 ve farním sále akad.malíř Ivo Holý: O malbě a o hudbě.

"Malířství přenáší zrakové vjemy na plochu, hudba se vyjadřuje zvukovým projevem-tóny. A přece oba druhy umění používají společné názvosloví: mluví se o barvě tónů, sytosti koloritu, o teplých a studených tónech. Ale nejen to, v hudbě i v obrazech lze rozeznat několik kompozičních plánů, vyjádřených střídáním tónů teplých a studených.Zvláště moderní malířství přináší množství příkladů. Neposlední v řadě je to jeden z našich největších malířů, František Kupka, /jehož díla n.j. zdobí palác fr.presidenta/ který vypracoval celý systém abstraktního vyjádření tónů pomocí barev a tvaru." /Záznam z přednášky/
Škoda, že tato pro nás tolik objevná přednáška nemohla být doprovázena pro větší názornost promítanými diapozitivy. Snad příště? Nemusíme snad ani zvláště zdůrazňovat, že za tento milý podvečer panu I.H. srdečně děkujeme.

A nakonec trochu hu - moru:

...Pokořenou Prahu hlídali jezuité. Veřejně pálili staré české knihy jako kacířské. Nové knihy byly napsány ošklivou češtinou a hemžily se hloupostmi, pověrami a strašidly... Jen tajně a zdáli dostávala Praha zprávy o tom, co se děje ve světě. Každá zásilka, každý dopis byly podrobeny prohlídce...
Zdeněk a Věra Adlovi

Krásná a slavná, str.94, kapitola
Praha barokní. Pro děti od 9 let v r.1973 vydalo nakl. Albatros.

M A S P R O G R A M :

Mše sv.: Každou první a třetí sobotu v měsíci, t.j. 6. a 20.prosince 75
3. a 17.ledna 1976 vždy v 17,30 hod. v kostele St.Germain l'Auxerrois,
2 Place du Louvre, Paris 1e.

Společenský a kulturní program:/po mši sv. ve farním sále/

6.prosince: Otec Kolář, Světec Edmund Kampaňán - přednáška
14.prosince: Mikulášská besídka v 16.00 v rue de Sevres č.35, sál č. 1
20.prosince: Vánoční setkání s pohoštěním
3.ledna : Univ.prof.A.Šnejdárek, Franc.-čs. styky od 19.stol.do r.1918
17.ledna : Univ.prof.A.Šnejdárek, " od r.1918 do r.1938 - přednášky.

"OBĚŽNÍK - CIRCULAIRE" - Juillet-Août-Septembre-Octobre 1975- Bulletin
de la Mission Cath.Tchèque.Periodique paraissant 4 fois par an /Abon-
nement 10,-Frs/ Editeur responsable: Mgr.H.Parolek, Mission Cath.Tchèque
49, rue de Turbigo, 75003-Paris.